Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea naşterii sfântului Ioan Botezătorul

Cobor la ieslea Mea în miezul zilei. Amin, amin, amin.

Aş fi voit să ajung la voi în zori, ca să lucrăm tot lucrul de azi din zori, fiilor, dar voi sunteţi obosiţi şi sunteţi trudiţi, căci scris este în Scripturi: *«Trupul stă împotriva duhului»*. Trupul este neputincios când este obosit şi neodihnit. El nu foloseşte la nimic pentru Dumnezeu decât atunci când face cele ale lui Dumnezeu. Voi însă sunteţi copilaşii Mei, că v-am ales dintre fiii oamenilor ca să-Mi pregătesc lucrarea venirii Mele a doua oară pe pământ. Mă strecor printre grijile voastre cele trupeşti, ca să aduc din cer ceea ce este de preţ, să vă aduc cuvântul vieţii, fiilor, cuvântul care pune viaţă în trupuri. Amin.

E zi de praznic sfânt pe pământul de la voi. Vin să las putere şi binecuvântare şi har peste apa fântânii căsuţei din deal. De aceea vin. Fântâna proorocului Ilie, aşa numesc Eu această lucrare lucrată de Mine prin mânuţele voastre. Ioan, botezătorul Meu, pune harul său cel de la Mine peste apa din fântână, ca să aibă ea putere de curăţire a sufletelor, de pocăinţă a inimilor, şi de ridicare a trupurilor spre lucru sfânt în trupuri. Amin.

O, copilaşi, azi aş voi să stau mai mult cu voi, dar Mă uit la trupurile voastre obosite şi Mă strecor mai cu greu, că-Mi stau împotrivă neputinţele voastre, strâmtorările voastre, că numai griji vă înconjoară, fiilor veghetori în calea cuvântului Meu. Dar Eu vă spun aşa: cel ce aude cuvântul Meu ca să-l primească, se bucură, fiilor. De aceea mângâiaţi-vă în neputinţe şi prindeţi curaj şi prindeţi putere, ca să biruiţi neputinţele trupului, că truda şi grijile vă slăbesc de tot. Alţii însă se mângâie cu cuvântul Meu, că nu sunt apăsaţi ca voi.

Am rostit că voi veni numaidecât cu ajutor mare, şi voi lua apăsările de peste voi. Voi, pentru împlinirea planului Meu cel rostit prin cuvânt la voi, trudiţi din greu, că sunteţi săraci şi faceţi mereu ca văduva care a dat tot ce a avut pentru ea, şi a mai şi împrumutat apoi, ca să dea mai mult, şi să rămână şi datoare.

Omul care-şi lasă degetele desfăcute când are, ca să cadă ceva şi pe jos, acela Îl face dator pe Dumnezeu. Acela face aşa ca să-i dau Eu apoi îndoit şi întreit înapoi, şi Eu îi dau, căci cel ce caută aici plata, aici o primeşte, că Eu sunt un Dumnezeu drept, şi nu rămân dator celui ce Mă împrumută. Voi însă nu M-aţi împrumutat, ci, din contra, aţi mai şi împrumutat ca să-Mi daţi ajutor să-Mi întocmesc văzut lucrul Meu cel binecuvântat, că v-am spus aşa: numele Meu de la voi stă pe orice lucru săvârşit de voi în numele Meu, ca să fiu Eu Stăpânul, iar voi să-Mi fiţi fii şi moştenitori ai numelui Meu. Amin.

Văduva săracă n-a dat pentru Mine ca să primească îndoit sau întreit. Ea a dat cu iubire, cu dor şi cu lepădare de sine, şi la ea nu s-a mai gândit, şi s-a gândit numai la Mine şi numai la numele Meu pe pământ. Altă văduvă n-avea decât un braţ de fân, şi nimic altceva nu mai avea, şi a adus tot ce a avut şi a pus înaintea Mea. Iată, taină mare vă spun. Fiţi atenţi pentru sufletele voastre ca să învăţaţi, şi ca să înveţe toţi cei care au venit la Mine, să fie lucrătorii Mei. Omului nu i se pune cât dă lui Dumnezeu. Omului i se pune cât îi rămâne lui, iar dacă este altfel, el nu-şi adună în cer, ci îşi primeşte plata îndoit şi întreit pe pământ, căci fiecare îşi adună acolo unde voieşte, acolo unde îi este inima, fiindcă scris este: *«Unde este comoara omului, acolo este şi inima lui»*.

Voiesc, fiilor, să vă dau hrană din destul, ca să ia cei fără de hrană, că tot omul de pe pământ e flămând şi e însetat, fiindcă nu mănâncă şi nu bea de la Mine, ci le ia pe toate de pe pământ. Voiesc, fiilor, să dau pământului ce-Mi cere. Voiesc, fiilor, să dau şi omului ce-Mi cere. Voiesc să dau, ca să nu rămân dator celui ce-Mi cere, şi să-i pot cere socoteală celui ce-i dau. Pământul

Îmi cere curăţirea şi spălarea lui şi uşurarea lui de fărădelegile de pe el. Geme pământul cu gemete lungi, că e mamă pământul; e mamă care-l hrăneşte pe om, şi omul se întoarce împotriva lui, şi îl suge şi îl scurmă şi îl răstoarnă cu susul în jos, şi el stă martir sub piciorul omului, sub făcăturile omului de pe el. Eu am spus pământului ce trebuie să dea omului. Omul însă nu s-a mulţumit cum am spus Eu, că e lacom omul.

O, fiilor, nu uitaţi că voi trebuie să fiţi săraci în cele omeneşti. Nu uitaţi, fiilor, că voi trebuie să aveţi numai ce i-am spus Eu pământului să-i dea omului. Puţin, puţin, şi pământul îşi va închide uşa împotriva lăcomiei omului, şi îşi va deschide gura împotriva trupului omului, căci omul a uitat ce este, a uitat că Eu i-am spus: *«Pulbere eşti, şi în pulbere te întorci, omule, că ai greşit prin semeţie».* O, fiilor, nu uitaţi că voi trebuie să fiţi supuşi Mie, căci cel ce nu se supune, cade prin semeţie, cade în pulbere. Voiesc să fac din sufletele şi din trupurile şi din duhurile voastre judecată peste omul cel ieşit din om. Aceasta este lucrarea cea pe care o am de împlinit peste sufletele şi peste trupurile şi peste duhurile voastre. Amin, amin, amin.

O, fiilor, nu uitaţi că trupurile voastre trebuie să slujească Mie, nu vouă, căci trupurile fiilor oamenilor stau împotriva Mea, că scris este: *«Trupul pofteşte împotriva duhului».* Omul voieşte viaţa, cu duhul lui, dar cu trupul face moarte, iar faptele trupului întunecă mintea şi o duc la nepăsare şi la deşertăciunea cu care ea se hrăneşte.

Iată, copilaşi, lucrăm cu înţelepciune. Mergem să punem harul şi binecuvântarea Mea şi a sfinţilor Mei peste fântâna căsuţei din deal, căsuţa cea dintâi de lângă Sfânta Sfintelor. Vă binecuvintez apoi hrana cea pentru trup, şi vom poposi iar în cuvânt, şi vom lucra atât cât a fost planul zilei de azi, ca să nu rămân de ruşine în faţa Tatălui şi a sfinţilor şi a îngerilor, şi să nu se fălească duhul cel rău împotriva Mea şi a voastră. O, avem de trudit pentru ca să-Mi împlinesc planul Meu cel văzut. Pământul Îmi cere curăţirea şi spălarea lui. Omul Îmi cere altceva, şi îi voi da şi omului ceea ce caută, dar îi spun omului să nu uite că tot ce a căutat şi tot ce a făcut el, este goană după vânt, fiindcă pământul Îmi cere curăţirea lui, fiilor, iar în ziua curăţirii pământului se va dărâma tot ce a zidit omul, căci omul nu este ziditor decât pentru cele ce nu vor mai fi. Legea omului e omenească, şi tot ce este omenesc se va opri, căci ştiinţa nu va mai avea cale pe pământ. Tot ce a lucrat omul pentru el, şi unul pentru altul, se va dărâma, căci omul este călcător de legea lui Dumnezeu pentru legea lui. Şi de ce va fi aşa, fiilor? Va fi aşa pentru că pământul plânge la Mine, şi pentru că este scris să împlinesc şi să întorc împotriva omului tot ce a făcut omul. Tot ce am zidit Eu, toate sunt supărate pe om prin îngeri, căci au înger toate cele zidite de Mine, şi plâng îngerii înaintea Mea ca să le dau bucuria pentru care au fost ei întocmiţi.

Acum, fiilor, mergem la căsuţa din deal. Aduceţi înaintea Mea slujbă de sfinţire a fântânii căsuţei din deal, căci omul trebuie să aibă de la Mine prin cerere, şi toate cele ce vor fi se vor întocmi la cererea omului lui Dumnezeu. Amin. Cereţi să se întocmească împărăţia Mea pe pământ. Cereţi să se împlinească Scripturile venirii Mele pentru cei sfinţi şi cu cei sfinţi, care au fost şi care sunt, că Eu v-am spus că sunt mulţi care n-au gustat moartea în vremea celor şapte mii de ani. O, cine mai cere împărăţia Mea peste pământ? Cereţi, fiilor, să iasă Dumnezeu de sub robia omului, că Eu l-am tot slujit pe om, şi l-am slujit cu milă şi cu nădejde, fiindcă de aceea am venit, ca să slujesc, nu ca să Mi se slujească. Omul îşi slujeşte lui şi urmaşilor lui, şi nu poate să-Mi slujească Mie, că este legat cu alt stăpân, este legat pentru trup omul şi este legat pentru pofta trupului, dar voi, cereţi să împlinesc biruinţa Mea, şi să se plece omul la legea cuvântului Meu cel nou, cel ce vine mereu, mereu cu Mine la voi, pentru omul cel fără de cărare.

Vă las din cuvânt, ca să rostesc prin voi harul şi binecuvântarea cea de azi. În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, cobor har mare şi putere mare peste apa aceasta. Cobor sfinţire peste ea, ca să se facă sfânt cel ce va bea din ea. Cobor peste ea duh de pocăinţă pentru cei ce vor lua din ea spre pocăinţă. Numai pentru pocăinţă să ia omul din ea, căci cine va lua din ea cu duh de uşurătate, ea va lucra într-un fel pentru unii, şi în alt fel pentru alţii. Amin. Toate

câte sunt, să le folosească omul spre pocăinţă pentru iertarea păcatelor, căci păcatele se iartă numai omului care rămâne în pocăinţă, nu şi celui ce iar şi iar le face.

E vremea să vin văzut, şi de aceea bat la poarta casei omului. Sunt pe drum, şi omul se îndoieşte, şi omul îşi slujeşte lui şi urmaşilor lui, ca pe vremea lui Noe, că aşa este scris că voi găsi când voi veni. Dar voi, vegheaţi, că aveţi de trudit ca să-Mi împlinesc venirea şi ca să dau fiecăruia după cum scrie în Scripturi.

Binecuvântată să vă fie masa cea pentru fiinţă şi guriţele şi mânuţele şi picioruţele şi cuvântul şi lucrul şi umbletul. Eu sunt cu voi ca să vă binecuvintez şi ca să am de la voi binecuvântare, fiilor.

Eu vă aştept din nou să vă aşezaţi înaintea cuvântului Meu, că iar voi fi cuvânt peste voi atât cât a fost planul zilei de azi, fiilor. Amin, amin, amin.

***

Eu, Domnul, Mă las în carte şi Mă întocmesc cuvânt pentru această zi de praznic, atât cât este de cuvântat azi. Aveţi grijă, fiilor, de lucrurile Mele, că vi le dau să le îngrijiţi prin viaţă sfântă, căci toate sunt sfinte pentru cei sfinţi.

Când lumea din jur vede că voi lucraţi făcând faptă din cuvântul Meu cel adus de Mine la voi ca să-l împlinesc văzut şi să fiu adevărat în cuvânt, lumea zice că voi vă adunaţi bogăţii. O, nu sunt ale voastre cele ce lucraţi voi în numele Meu. Sunt ale Mele, fiilor, precum şi voi sunteţi ai Mei. Ele sunt planul Meu pe care voi îl împliniţi. Ele sunt greul Meu pe care-l trudesc ca să fie pe pământ. Ele sunt numele Meu, şi sunt pietre de aducere-aminte ale petrecerii Mele cu voi cuvânt peste pământ. Voi, pentru împlinirea planului Meu peste pământ, trudiţi din greu, că sunteţi săraci. Voi nu faceţi ca omul cel ce Mă face dator dacă-Mi lucraţi, voi nu-Mi lucraţi ca să Mă faceţi dator, că nu căutaţi plată pe pământ, ci căutaţi ca numele Meu să fie peste tot lucrul săvârşit de voi peste pământ, ca să fiu Eu Stăpânul, că Eu am zis să-Mi faceţi nume pe pământ.

Cine-Mi face Mie nume, acela are numele lui lângă numele Meu, că Eu aşa plată lucrez omului care se dă Mie cu totul, şi numai aşa are omul numele său lângă numele Meu, dar omul cel ce trăieşte pentru sine şi pentru cei asemenea lui ca să-şi facă el nume şi rang între oameni, acela este om semeţ şi nedrept cu el însuşi şi cu cei asemenea lui. Când numele omului nu-Mi foloseşte Mie, acela nu este nume, chiar dacă este scris cu litere mari peste timp, şi nu-i foloseşte omului aşa nume decât numai pentru judecata cea de la Mine, căci am zis că tot ce face omul pe pământ, se va ridica împotriva lui. Cel ce-Mi face Mie nume, acela are nume numai dacă nu se semeţeşte, numai dacă nu Mă scoate pe Mine dator că Mi-a făcut nume.

O, tată, bine este să fie omul sărac între oameni, dar nu toţi săracii sunt săraci umiliţi, căci cine este din fire semeţ, nu scapă de acest păcat nici dacă este sărac de cele de pe pământ. Vine lumea să vă vadă, şi vă întreabă când vă vede că staţi cu hotar între voi şi lume pentru locul Meu de la voi, vă întreabă dacă vă numiţi aleşii Mei, dacă vă credeţi aleşi. O, lumea este învăţată cu nume. Omul din lume e semeţ din fire, şi ceea ce culege, aceea mănâncă. Voi însă nu sunteţi din fire semeţi, că aşa am voit Eu, nu voi, că Eu îl folosesc pe omul umilit cu inima şi cu fapta, îl folosesc şi pe el, şi pe Mine, căci este de folos tot ce fac Eu pe pământ cu omul. Numele omului nu-Mi foloseşte Mie când Mă slujesc Eu de el, ci îi foloseşte lui, numai dacă este umilit, numai dacă nu se semeţeşte, numai dacă nu Mă scoate dator că Mi-a făcut nume. Când Eu spun vouă să-Mi faceţi nume pe pământ, vă pun la lucru în numele Meu, şi vă pun să puneţi numele Meu peste lucrul ce-l lucraţi, vă pun să Mă cereţi peste lucrul vostru cu binecuvântarea Mea. Tot ce fac Eu cu voi, Eu vă dau să faceţi, dar mai întâi vă spun să cereţi ce vă dau să faceţi, şi de aceea v-am spus că toate cele ce vor fi se vor întocmi la cererea omului lui Dumnezeu. Amin.

Fiilor, spuneţi voi, ce este omul lui Dumnezeu? Cum poate fi omul om al lui Dumnezeu? Spuneţi, fiilor, căci omul pe pământ se îngâmfă şi zice că este ales şi că este omul lui Dumnezeu. Spuneţi, fiilor, că Eu vă ascult. Amin.

– Omul lui Dumnezeu este acela care face şi împarte împărăţia lui Dumnezeu peste pământ şi peste oameni; este cel care aşează peste el legea cea sfântă a poruncilor lui Dumnezeu, păzind-o cu sufletul, cu trupul şi cu duhul său; este cel care îi arată omului păcatul cel împotriva lui însuşi şi cel împotriva lui Dumnezeu; este cel ce aude pe Dumnezeu şi se aşează să împlinească fără părtinire cuvântul dat lui de Dumnezeu. Omul lui Dumnezeu este cel ce-I face nume lui Dumnezeu prin umilinţă şi prin lepădare de sine, necăutând răsplată. Omul supus lui Dumnezeu este omul lui Dumnezeu.

– O, fiilor, vă încerc înţelepciunea ca să arăt omului cel îngâmfat creşterea pe care v-am dat-o, înţelepciunea pe care o dau Eu omului supus Mie, omului care nu mai are nimic pentru el, ci numai pentru Mine. Iar Eu, Domnul, la cererea omului lui Dumnezeu, vin din cer pe pământ şi întocmesc împărăţia cerurilor, precum scrie în Scripturi să împlinesc, şi dacă împlinesc, omul semeţ nu va mai avea loc pe pământ, căci Eu pe pământ vin cu împărăţia cerurilor, şi prăbuşesc împărăţia oamenilor. Amin, amin, amin.

Fiilor, sămânţa este mică, dar dintr-o sămânţă se face copac mare. Voi sunteţi sâmburelul pe care Eu l-am semănat pe pământ ca să crească din el copac mare în care se adună păsările cerului, aşa cum este scris. Învăţaţi pe omul care caută pe Domnul, învăţaţi-l să-şi capete libertatea pe care o au păsările cerului, fiilor. Învăţaţi omul să iasă din robie, căci vai celui pe care-l voi găsi sub robie când voi veni! Eu am venit să liberez pe robi, ca să poată veni spre împărăţia cea din cer. Em am venit să dezleg pe cei legaţi şi să le spun să-şi ia crucea şi să-Mi urmeze Mie, căci cel legat nu poate veni după Mine ca să-l conduc spre ţara cu care vin Eu pe pământ.

Să vină omul să-Mi slujească Mie, că Eu am venit pe pământ ca să aşez pe el zidire nouă, ţară pentru sfinţi, iar cel ce vine, să fie atent la Scriptura care spune aşa: *«Cel ce va fi pe casă, să nu se coboare să-şi ia lucrurile din casă. Cel ce va fi în ţarină, să nu se întoarcă înapoi să-şi ia haina, căci vai celor însărcinaţi şi vai de cei ce vor apleca în zilele acelea, care n-au mai fost încă de la începutul lumii şi nici nu vor mai fi, dar ele pentru cei aleşi vor fi scurte».* Fiilor, învăţaţi pe cel ce vine după Mine să nu aplece inima spre cele ce are, spre cele ce şi-a agonisit, spre cele ce şi-a lucrat, căci vai celor ce vor apleca în ziua chemării lor, căci scris este: *«Cine va căuta să-şi scape viaţa sa, o va pierde, iar cine o va pierde, o va dobândi»,* căci *«în noaptea aceea vor fi doi într-un pat şi unul va fi luat, iar celălalt va fi lăsat»,* şi *«unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii».* Iar această mărturisire şi acest cuvânt al Meu, care este vestea împărăţiei Mele, se va vesti în toată lumea şi la toate neamurile, precum este scris despre sfârşitul care va veni după aceasta.

O, proorocul mincinos merge din loc în loc, că are bani. Oamenii de pe pământ sunt slabi de înger şi se vând unii pe alţii şi unii altora. Fărădelegea îl sfârşeşte pe om, şi Evanghelia Mea străbate de la o margine la alta, precum este scris înaintea venirii Mele. Iată, fiilor, de ce zic Eu că e vai de omul care-şi face nume pe pământ, căci omul e ca iarba, şi trebuie să fie umilit şi nu semeţ. Cine este umilit, este ocolit de multe păcate, de multe curse, iar cine este semeţ, acela îşi primeşte viaţa pe pământ, din bogăţii, din ranguri şi din semeţie. Eu vin cu cuvânt hrănitor de suflete la voi, ca să-i dau omului de veste că nu veghează, şi că Eu vin pe neştire, căci pământul geme cu gemete lungi, ca să-l spăl de relele şi de nepăsarea omului de pe el şi de trupurile care-l întinează zi şi noapte cu desfrânări şi cu petreceri diavoleşti. Puţin, puţin, şi pământul se va face nou prin curăţire. Proorocul Ilie va împlini această Scriptură a curăţirii pământului şi Îmi va netezi calea, căci Eu, şi cu sfinţii, şi cu îngerii, am gătit totul pentru venirea Mea cu ei.

Glasul lui Ioan Botezătorul străbate timpul, şi strigă de lângă Mine Ioan:

– O, oamenilor, faceţi roade vrednice de pocăinţă, că vine botezul cel cu foc, iar voi sunteţi departe de Dumnezeu. Vine suferinţa peste trupuri, căci Domnul curăţă aria Sa pentru venirea Sa, şi va aduna grâul în jitniţă, iar pleava va arde-o cu foc nestins. Intraţi pe poarta cea strâmtă, căci calea fărădelegii duce la pieire, şi pe ea au încăput mulţimi şi iar mulţimi. Calea cea

strâmtă este poartă îngustă, dar duce la viaţă. Năvăliţi spre ea, voi, fii ai oamenilor, şi feriţi-vă de profeţii minciunii, că numai haina lor e de oaie, iar pe dinăuntru sunt hrăpăreţi ca lupii. Uitaţi-vă la roadele lor, că nu se culeg struguri din scaieţi şi nici smochine din ciulini. Pomul bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele şi se taie şi se aruncă în foc. Iată, după roadă cunoaşteţi dacă voiţi să cunoaşteţi, căci în împărăţia Fiului lui Dumnezeu va intra numai cel ce face voia Tatălui Său, nu oricine Îi zice: „Doamne, Doamne“.

O, oamenilor, cei ce profeţesc fără să facă voia lui Dumnezeu, cei ce fac minuni înaintea oamenilor ca să se dea drept Dumnezeu, curând, curând vor auzi din gura Domnului: «Depărtaţi-vă, şi nu vă îngrămădiţi spre Mine, voi, cei ce lucraţi fărădelegea în numele Meu. Eu niciodată nu v-am cunoscut pe voi, căci oricine aude cuvintele Mele şi nu le împlineşte, acela este nerod, care şi-a clădit casa pe nisip».

O, fii ai oamenilor, faceţi roade vrednice de pocăinţă, căci orice pom care face roade rele, curând, curând se taie şi se aruncă în foc. Amin, amin, amin.

– Iată, Eu, Domnul, am slobozit, după două mii de ani, glasul lui Ioan, spre pocăinţa oamenilor. Cel ce nu are de unde învăţa lucrarea pocăinţei, să vină la Mine dacă vrea să înveţe, că pe pământ sunt numai profeţi ai minciunii, care spun cele bune, dar ei nu le fac.

Cel ce voieşte să vină după Mine, să se lepede de sine şi să-şi ia crucea, ca viaţă, şi aşa să vină. Amin. Dar care cruce să şi-o ia? Să-şi ia, oare, crucea lui şi necazurile lui şi încurcăturile faptelor lui? O, nu aşa să se înţeleagă această Scriptură, ci aşa să se înţeleagă ea: să-şi ia omul crucea pe umeri aşa cum Mi-am luat-o Eu, de M-am dus cu ea pe Golgota ca să fiu răstignit. Acolo să-Mi urmeze Mie omul. Să-şi ia omul crucea răstignirii şi să se aşeze pe ea, şi aşa să-Mi urmeze; aşa, răstignit, căci cel nerăstignit este liber şi face fărădelegi cu trupul său. Să-şi lase omul crucea lui cea ruşinoasă şi să ia crucea slavei, crucea răstignirii prin care lumea este moartă pentru el, iar el, mort pentru ea, căci faptele lumii sunt viaţa iadului pe pământ, oglinda iadului în care omul se uită şi îşi vede faţa. Eu, Domnul, M-am lăsat în carte cu acest cuvânt pentru ziua aceasta a pocăinţei: să-şi ia omul crucea răstignirii, aşa cum am luat-o Eu, şi să-Mi urmeze Mie, ca să scape de cele ce au să vină peste pământ pentru curăţirea fărădelegii de pe el, căci fărădelegea şi trupurile ei se vor topi ca ceara curând, curând.

Voi, fiilor de la iesle, slujiţi-Mi Mie şi Evangheliei venirii Mele, ca să Mă vestesc cu ea de la margini la margini, după cum şi fac, şi ca să aduc ziua sfârşitului fărădelegii a tot pământul. Iar cel ce voieşte să-şi scape viaţa, acela şi-o va pierde, şi cel ce şi-o va da pentru Evanghelia venirii Mele, acela şi-o va câştiga, şi îşi va lua crucea şi Îmi va urma lepădându-se de sine şi iubindu-Mă pe Mine.

Lucraţi la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Lucraţi în numele Meu tot ce lucraţi. Aşa să lucraţi voi, căci oamenii care zidesc pentru Mine, zic ei, biserici şi mănăstiri, le dau apoi oamenilor, nu Mie, şi se făiesc aceştia cu numele Meu. O, zidirile bisericilor şi mănăstirile trebuie să fie pentru cei ce-Mi slujesc Mie zi şi noapte, nu pentru lume, nu pentru slava cea deşartă a omului care se face slujitor al Meu de la el citire ca să se îngâmfe el cu numele Meu înaintea celor ce nu ştiu ce înseamnă Dumnezeu. Toate bisericile lumeşti, din cărămidă şi din piatră, se vor dărâma la porunca Mea, şi va rămâne pe pământ biserică vie, biserică cerească, cu slujitori cereşti şi cu fii cereşti pe pământ, prin biserica Mea cea vie. Amin.

Lucraţi la zidirea celor ce vor rămâne, fiilor. Învăţaţi-i pe cei ce Mă caută cu voi să ştie ce înseamnă Dumnezeu cu omul. Faceţi-Mi nume între oameni, fiilor. Daţi Evanghelia împărăţiei cerurilor peste pământ de la margini la margini, că aşa este scris mai înainte să vin, şi apoi vin, că acum e vremea să vin. Amin, amin, amin.

24-06/07-07-1999